

De Tuin (1)

Gina :

Mijn innerlijke grond wordt omgewoeld,
automatismen doorbroken.

Inkapselingen worden geopend.

Weerstand, spanningen en verhardingen rond mijn hart worden zachter.

Ik weet :

Levenskracht baant zich wegen

om vrijer te kunnen stromen.

Zij stuwt naar openheid, naar verbinding.

Luk :

Van je aarde naar je hemel
stroomt een weg van voelbaar water.

Raak het aan, hoor de zang, ontdijk
wat is besloten en ga voort.

De ziel wacht je!

Als je raakt aan bevrezende onzekerheid :
adem lager, luister breder, voel de pijnen
die scherp of drukkend knagen, al veel te lang om
aandacht vragen, ontdoe 't gevoel met zachte moed
van oude last.

Als je schaamte voelt om 't lijf, om hoe je denkt te
zijn, verschuil je niet achter de muren van werk
of hoofd maar herzie jezelf in de spiegels van
glas of open ogen. Daarbinnen leeft er iets
zuiver en schoon.

En als je je onmachtig voelt of waardeloos,
zoek dan geen waardering, nog minder naar macht of
beheersing, maar vraag je af : wat ging er vooraf,
wat je oorspronkelijke waarde, wat ben je
meer dan aarde?

Als je 't schrijnen voelt van onverbonden, eenzaam
zijn, weemoedige hunkering, spreek dan oprecht
met broeders, zusters, in je hart of met je mond,
schrijf tekens in het zand of dans het heimwee tot
je heropent.

Als je de verveling voelt van zinloosheid, niet
meer weten wat te doen of hoe te zijn, bedenk

